

MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
Kazimierz Michał Ujazdowski

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wpłynęło dn.....5.07.06.....

nr 3734.....podpis.....

BPS

DP.023/Sejm/SenatRP/46/06/ROP

Warszawa, dnia 3 lipca 2006r.

5.07.06
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn.....5.07.06.....
nr 4768.....podpis.....

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku ze złożonym przez Pana Senatora Adama Biele oświadczeniem, podczas 11 posiedzenia Senatu RP w dniu 24 maja 2006 r. uprzejmie przedstawiam, co następuje:

W przedmiotowej sprawie należy wskazać, iż w przypadku sprzedaży nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków rola organów ochrony zabytków ogranicza się do zajęcia stanowiska w sprawie przeniesienia własności, w formie określonej przepisami prawa. Stosownie do przepisu art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 z późn. zm.), sprzedaż, zamiana, darowizna albo wniesienie aportem do spółki nieruchomości wpisanej do rejestru zabytku, stanowiącej własność jednostki samorządu terytorialnego wymaga opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków. Należy podkreślić, że po złożeniu przez Panią Teresę Kozłowską deklaracji skorzystania z ustawowego prawa pierwszeństwa w nabyciu zespołu placowo-parkowego w Karszewie, Kierownika Oddziału Zamiejscowego w Koninie Wojewódzkiego Oddziału Służby Ochrony Zabytków w Poznaniu, pismem z dnia 11 czerwca 1999 r., pozytywnie zaopiniował zamiar sprzedaży tej nieruchomości.

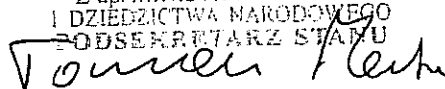
W związku z podniesionym w ww. oświadczeniu kwestiami dotyczącymi działań podejmowanych przez wójta Gminy Dąbie, trzeba zaznaczyć, że organy ochrony zabytków nie są właściwe do oceny sposobu postępowania organów jednostki samorządu terytorialnego przy sprzedaży nieruchomości zabytkowych, a także do badania prawidłowości wyceny tych nieruchomości.

Należy również wskazać, iż wsparcie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla działań byłych właścicieli zabytków lub ich spadkobierców o odzyskanie utraconych dóbr nie powinno mieć charakteru indywidualnego, lecz systemowy. W związku z tym, kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy Pani Łucji Ponikiewskiej-Różańskiej i wielu podobnych spraw tego

typu będzie wznowienie prac nad ustawą reprivatyzacyjną (i ostateczne jej uchwalenie), która w sposób jednoznaczny rozstrzygnęłaby kwestię możliwości odzyskania przez byłych właścicieli, lub ich spadkobierców, utraconych po II wojnie światowej majątków, w tym zwłaszcza obiektów zabytkowych.

Odnosząc się do kwestii związanych z zachowaniem przedmiotowego obiektu, należy zgodzić się ze stanowiskiem, iż w ciągu ostatnich lat stan zespołu pałacowo-parkowego w Karszewie znacznie się pogorszył. Zamieszkały w Krakowie obecny właściciel pałacu Pan Michał Jańczak (będący w posiadaniu obiektu od 2000 r.) nie wywiązywał się z obowiązku sprawowania należytej opieki nad zabytkiem, przede wszystkim obowiązku zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie. Pomimo wydania w dniu 23 czerwca 2005 r. przez Kierownika Delegatury w Koninie Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Poznaniu, właścicielowi pałacu w Karszewie, nakazu przeprowadzenia przy obiekcie robót budowlanych, obejmujących wykonanie szczelnego pokrycia połaci dachowych oraz zabezpieczenia otworów okiennych i drzwiowych w celu uniemożliwienia dostępu do obiektu osobom postronnym (z terminem zakończenia tych prac do dnia 30 lipca 2005 r.), prace te przez długi okres czasu nie były wykonywane. Należy jednak wskazać, iż z informacji przedstawionej przez Kierownika Delegatury w Koninie Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Poznaniu, w piśmie z dnia 23 czerwca 2006 r., wynika, że Pan Michał Jańczak zgodnie z wydanym przez organ konserwatorski nakazem zabezpieczył już dach obiektu oraz otwory drzwiowe i okienne, a prace remontowe dworu mają być rozpoczęte w okresie letnim.

Z poważaniem

Z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
PODSEKRETARZ STANU

Tomasz Merta